

Gondolatok----2007.12.10.

2007.12.10. Az ember életében nagyon sokszor történnek olyan események amelyeket nem tudja, hogy hogyan csinálja és egyáltalán mit is kezdjen akkor, amikor azt érzi, hogy neki most valamit tenni kellene, de egyáltalán semmi sincs a fejében azokból a gondolatokból, amelyek abban segítenék, amit neki el kellene végeznie a földi életében. Hasonló helyzetben vagy most te is, hogy egyáltalán nem tudod, hogy mi lesz most a feladatod, vagyis hogy mit kell most leírnod, mert a lelkedet arra állítottad be, hogy most biztosan fogsz kapni valamit az égi tanítódtól, mert azt érezted, hogy le kell ülnöd a géphez és írnod kell. Nagyon sokszor az ember egyáltalán nem is tudja a feladatát csak azt érzi, hogy valaminek neki kellene kezdenie, de erre most vagy nincs ideje, vagy nincs is kedve valamivel bajlódni, amit nem is tud előre, hogy mi is lesz belőle. A te eseted is hasonló mert egyáltalán nem tudsz semmit sem róla, csak a lelkedben él a vágy arra, hogy kezdjél el valamit. Általában ilyenkor szoktak az emberek elbukni, vagyis a feladatukat elhagyni, mert nem világos előttük, hogy mi is lesz valójában az, amit nekik el kell végezniük. Ilyenkor csak akkor tudja az ember a feladatait befejezni, ha az Istenre figyelve éli a mindennapjait. Mert az Isten folyamatosan sugallatokat küld az embereknek, hogy figyeljenek rá, de ez nagyon sokszor eredménytelenné válik, mert az emberi gyengeség következtében a figyelmüket nem az Istenre, hanem a földi világ adta lehetőségekre terelik. Ekkor szoktak bekövetkezni azok az események, amelyek az embereket nagyon fájdalmasan érintik, vagyis nem tudják a tekintetüket levenni arról, ami velük megtörtént, mert nem figyelnek másra csak a velük történt események kötik le a figyelmét, ahelyett, hogy az Istenre figyelnének, hogy kiségtse őket abból a nehézségből, amelybe belekerültek. Ilyenkor az emberek közül vannak, akik elkezdnek valami másra is figyelni, mint a saját gondolataik és bajaik. Ekkor tud csak az Isten a segítségükre lenni abban a feladatban, amit nekik el kellett volna végezni, amikor azt ők félretették mondván nem érdemes vele foglalkozni, vagy könnyelműségből rá sem figyeltek. Csak amikor az emberi szív megnyílik az Isten felé akkor képes segíteni az embereknek, mert máskülönben a figyelmüket másra irányítják és a lelkük nincs elérhető állapotban. Az emberek általában csak akkor képesek a mélységből kikerülni, ha valamilyen eszközzel meg lehet őket érinteni, vagyis a lelküket nem csak a maguk baja foglalkoztatja, hanem azzal is törődnek, hogy mi van a másik embertestvérükkel, akinek lehet, hogy sokkal nagyobb a gondja mint neki. Minden esetben, amikor az emberek nem azt teszik, amit nekik tenniük kellene az Isteni terv alapján, akkor valamiféle gonddal és bajjal kell nekik megküzdniük, ez lehet egy betegség, baleset vagy bármiféle anyagi jellegű veszteség, ami elkezd gondolkodóba ejteni egyes embereket. Akik elkezdnek gondolkodni, azoknak van esélyük arra, hogy felismerjék azt, amit az Isten elénk rakott, mint megoldandó feladatot. Azok, akik nem fordítanak kellő figyelmet arra, hogy velük miért is történtek meg azok az események, nem figyelnek az Isten gondoskodó szeretetére, azok abban vesztegelnek nagyon sokáig, amíg az Isteni kegyelem ismét nem állítja őket hasonló helyzetbe. Ilyenkor az emberek már sokan felfigyelnek a sorozatos eseményekre, de nem olyan értelemben, hogy az Isten felé forduljanak, hanem éppen a gonoszság az, ami vezérli őket. Sok esetben van amikor az is az eszükbe jut, hogy ennek valami oka lehet, hogy ennyi esemény megtörténik velük. Van aki elkezd ezzel foglalkozni a gondolatával, de nem olyan értelemben, hogy azt az Isteni kegyelem el is tudja érni, mert ahhoz a lelkében a szeretet erőinek kellene megnyilvánulni, nem pedig az önzésnek vagy a gyűlöletnek. Ekkor már az emberi lélek nem túl messzire van attól, hogy az Isteni kegyelem elérje őt és meg tudja melegíteni az ő megfáradt lelkét. A következő nagyobb eseménynél, amikor a lélek már jobban felkészült nagyobb az esélye annak, hogy ezt meg is valósítsa az ember, mert akkorra már a benne élő lélek telve van azokkal a megfásult eseményekkel, amelyek őket eddig szenvedtették. Ebben a helyzetben a lélek már sokkal jobban figyel és nem arra pazarolja az energiáit, hogy a kesergés legyen a számára a legfontosabb, hanem éppen azt keresi, hogy hogyan lehet ebből úgy kikerülni, hogy a lelke boldogságban tudjon maradni. Ilyenkor már a lélek könnyebb helyzetben van, mert már a gondolatok amelyeket kiad magából nem a gyűlölet és a harag vezérli, hanem a megértés és az elfogadás gondolatai azok, amelyek segítik őt a feladatában. Ebből is látható, hogy mennyire nehéz az emberi lelket olyan irányba terelni, hogy a saját életfeladatát elvégezze, mert rengeteg olyan földi akadály van, ami nem engedi az embert, hogy az Istenre figyeljen, mert az ellentét azokat a gondolatokat rakja az emberek elméjébe, amivel éppen arra ösztönzi őket, hogy egyáltalán ne az Istenre figyeljenek, hanem saját maguk irányítsák az életüket. Itt az ellentét nem szembetűnő módon cselekszik, amikor a gondolatai közé csempészi a sajátját, csak egyszerűen ahogyan az ember éppen gondolkodik, és megerősíti őt abban. Mindig nagyon ébernek kell lennie az embereknek ahhoz, hogy ezeket a gondolatokat felismerjék, mert ha nem ismerik fel akkor a tudatukat véglegesen elkápráztassák a saját sugallataikkal, amelyeket az emberek gondolatai közé kevernek, hogy megtévesszék az emberiséget. Ilyenkor már nem az ember gondolatai kerülnek előtérbe, hanem amit erősen sugallnak a tudatába, hogy „ezt cselekedd meg, ez a jó a te számodra „ vagy csak hagyják vergődni az embert addig amíg rá nem jön hogy mi a helyes az ő számára. Az ellentét nagyon sokféleképpen képes befolyásolni az emberi tudatot anélkül, hogy mi emberek erről tudomást szereznénk. Néha csak úgy közömbösséggel veszi az ember a feladatait, mindazokat amiket a fizikai világban a hétköznapi életben meg kell neki cselekednie. Ha az ember nem figyelmes és nem örül a hétköznapi életben elébe kerülő feladatainak, akkor az már nem az Isteni akarat szerint cselekedett, mert minden ami a földi emberekkel történik és a lelkükben a békesség és az öröm van, akkor az Isteni kegyelem elárassza őket szeretettel. Mindez arról ismerhető fel leginkább, hogy az emberek békességben élnek egymással és szeretik egymást. Ellenkező esetben csak a harag és a gyűlölet vezérli az embereket. Mindenkor legyetek nagyon éberek és figyeljétek egymásra, mert az Isten embertársaitokon keresztül is küldheti a feladataitokat és a segítséget is. Ezért nagyon fontos, hogy az emberek békességben éljenek egymás mellett és szeretet fűzze őket össze, hogy segítségére tudjanak lenni egymásnak, ha arra éppen szükség van. Nem az a fontos, hogy egymást túl licitálják a tudásban, hanem az egymás közötti emberi kapcsolatok erőssége a legfontosabb. Minden földi embernek a feladata a szeretet tanulása, vagyis hogy egymás kezét el ne engedjétek, hanem szoroson fogjátok azt, hogy az ellentét ne tudjon benneteket megkörnyékezni. Az ő célja pontosan az, hogy meggyengüljétek, hogy ne kapaszkodjatok egymásba, hanem szétszakítson benneteket. Ebben az esetben pedig már könnyű dolga van az emberek között, még azok között is akik

szeretemben élnek, csak egy kicsit elhalványodott az a szál, ami eddig összefogta az embereket. Ilyenkor már az embereket nem az érdekli, hogy az embertársával törődjön, hanem a saját dolgai a számára a legfontosabbak. Ezek természetes eseményekké válnak, mert nincs aki erre őket figyelmeztesse, mert már nem azok a fontosak a számára, akik eddig körbevették, hanem azok akik az ő számára már a legfontosabbakká váltak. Az emberi gyengeség következtében nagyon sokszor olyan emberek is eltávolodnak egymástól akik valóban nagyon szeretik egymást. Ennek az, az oka, hogy másként élik meg a mindennapi élet nehézségeit és ezáltal pedig nem egymásra figyelnek, hanem csak saját magukra. Ebben az esetben mindig az szokott következni, hogy nem csak a közösségi kapcsolat szakad meg az emberek között, hanem a lazább az emberi, baráti kapcsolat is. Ez leginkább annak köszönhető, hogy ekkorra már a lélek nem a másokra figyel, hanem saját magát helyezte előtérbe, és ezáltal a lelke mindig távolabb és távolabb kerül az Isteni akarat által küldött sugallatokra. Próbáljátok magatokat beleképzelni mindig azoknak a helyébe, akik ilyen helyzetbe kerülnek, hogy ti is hányszor kerülnétek már olyan helyzetbe, amikor eltávolodtatok más embertársaitoktól. Ez nem mindig olyan lényeges, hogy ezt ti felismeritek, de vannak olyan esetek, amikor az égi segítség az, aki kiemel egy-egy embert vagy csoportot abból a környezetből, hogy a fejlődését tovább tudják segíteni, mert bizonyos helyeken az emberi lelkek valósággal be vannak zárva. Ez a bezártságot az ott lévők azok nem veszik észre, csupán a kívül állók azok, akik felismerik azt a tragikus helyzetet, hogy néhány vezető az odatartozó embereket valósággal terrorizálja, fenyegeti ha elhagyják a társaságot. Ilyenkor sokan nem is mernek ellenállást gyakorolni a vezetővel szemben, hanem inkább elviselik azt a helyzetet amiben vannak. Ebben a helyzetben már nagyon erős az ellentét fogva tartása az emberek lelki világában, mert itt már a kemény meggyőződés által kerültek bele ebbe a veszélyes helyzetbe. Azok, akik nem eléggé figyelmesek sohasem képesek ebből a veremből kiszabadulni. Akik a figyelmüket az Istenre irányítják és el is fogadják az égi sereg segítségét, azokat az Isteni kegyelem különböző technikákkal kiemeli valósággal abból a bezárt környezetből. De ez néha fájdalmas szakításnak is tűnik az emberek között. Mindig az Isten az, aki a gyermekeihez lehajol, hogy felsegítse őket abból a nehéz helyzetből amiben éppen vannak. Legyen a lelketekben mindig annyi szeretet, hogy az Isten által küldött feladatokat felismerjétek és megcselekedjétek, mert csak ezáltal lesztek képesek arra a nagy feladatra, amit az Istentől kaptok a megerősödésük után. Az Isten minden embert megedz a későbbi nagyobb feladataihoz, hogy el ne essenek a nagyobb terhek alatt, hogy legyen annyi erejük, hogy végigcsinálják a földi élet nehéz feladatait sikeresen. Kívánunk nektek kedves földi testvéreink sikeres földi életet, ami meghozza az eredményét az égi otthonban.